

ת"פ (תל אביב) 10347-10-23 - מדינת ישראל נ' ראם רחמים

ת"פ (תל-אביב-יפו) 10347-10-23 - מדינת ישראל נ' ראם רחמים מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 10347-10-23

מדינת ישראל

נגד

ראם רחמים

על-ידי ב"כ עו"ד נעמה אלחדד ועו"ד מחמוד נעאמנה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[08.09.2024]

בפני כב' השופט שמואל מלמד

על-ידי ב"כ עו"ד

גזר דין

1. ביום 10.6.24 הגיעו הצדדים להסדר לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר לפניי כי אין הסדר לעניין העונש. המאשימה התחייבה להגביל עתירתה למתחם הנע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר, בהתאם להנחית פרקליט המדינה.

נוכח הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, הורשע במיוחס לו בכתב האישום בעבירה של נשיאת אקדח- עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 12.09.2023, עובר לשעה 21:31, בהיותו בביתו ברחוב הצפריר 7, אור יהודה נשא הנאשם על גופו אקדח טעון שסוגו אינו ידוע למאשימה.

סמוך לשעה 21:31 נשא הנאשם את האקדח בידו, יצא איתו מהבנין בו הוא מתגורר, הלך בשביל הכניסה לבניין וחזר עם האקדח לביתו.

3. בדיון שהתקיים לפניי ביום 7.7.24 טענה ב"כ המאשימה כי הערכים המוגנים הינם שמירה על ערך חיי אדם, שלמות גופו, נפשו, שמירה על הסדר הציבורי ואורח חיים. ולטענתה גם כשהעבירה אינה כוללת ירי בנשק, אלא נשיאה בלבד, הרי שהיא מהווה הכנה של עבירות חמורות בהרבה שיש בה סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה.

- ב"כ המאשימה טענה באשר למתחם העונש ההולם כי עמדת המדינה למתחם הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר, כאשר ביקשה למקם את הנאשם, בהתייחסה לפסיקה הנוהגת שמתחם הענישה הרגיל של נשיאת נשק חם במרחב הציבורי אמור לטענתה לעמוד על 30 עד 42 חודשי מאסר, כשאין נסיבות חריגות לקולא או לחומרא, טענה כי העונש הסביר הוא שבית המשפט ישית 36 חודשי מאסר, וזאת עתירת המאשימה לדבריה.
- ב"כ המאשימה טענה כי הנסיבות האישיות של הנאשם שאינן חורגות מנאשם אחר, נסיבות חיים מורכבות והודאתו, אינם מטים את הכף בצורה כזו שצריך לסטות מהכללים שנקבעו על-ידי בית המשפט. בשל כל האמור ביקשה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי וקנס.
4. ב"כ הנאשם טענו בדיון לפני כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי ביותר. וטענה כי לפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה אין מדובר בחישוב אריתמטי. וכי אין שום הוראה מפורשת של בית המשפט העליון, האומרת שיש להשית 36 חודשי מאסר. הגישה לבית משפט אסופת פסיקה, טענה כי בנסיבות תיק זה כשמדובר בנשיאה והובלה נקודתית מאוד, רגעית, שבמנעד של נשיאה נמצאת בתחתית, והיא אף לטענתה חוסה תחת עבירת ההחזקה.
- ב"כ הנאשם טענה כי בתי המשפט השונים קבעו מתחמים שיכול ויתחילו ב- 16 חודשי מאסר עד 36 חודשי מאסר. ביקשה לעתור למתחם הנע בין 18 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. הפנתה לפסיקה.
- ב"כ הנאשם טענה כי בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, בעברו רישום מבית המשפט לנוער, וללא דופי נוסף. לנאשם נסיבות חיים קשות, מורכבות הן בהיבט ההתפתחותי והקוגניטיבי. טענה כי הנאשם לא מטופל רפואית על-ידי שב"ס חרף פניותינו פעם אחר פעם. וסובל מבעיות בריאותיות שאינן מטופלות. וכי לטענתה יש לנאשם קשיי הסתגלות לא מבוטלים במהלך מעצרו, הראשון בחייו.
- ב"כ הנאשם טענה כי לאור כלל הנתונים שציינה, הנאשם בחר להודות ולא לנהל את התיק, שלטענתה יכול היה להסתיים בזיכוי, בשל בעיות ראייתיות וטענה כי הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר והביע חרטה. ולאור כל האמור ביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם, ולהשית על הנאשם 18 חודשי מאסר.
5. הנאשם בדיון לפני טען כי הוא מתחרט על המעשים.
- דיון
6. הערך המוגן הוא פגיעה חמורה בביטחון האישי של הציבור. העובדה כי הנאשם נשא נשק ללא היתר כדן מהווה פוטנציאל חומר לפגיעה בציבור וגרימת תוצאות קטלניות במידה ויעשה שימוש בנשק זה.
7. מדיניות הענישה בעבירה של נשיאת נשק הוא כדלקמן:

א. ע"פ 3851/23 בוהדנה נ' מדינת ישראל (13.6.2023) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק ובעבירת החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום המתוקן המערער נסע ברכב במושב שלייד הנהג, הרכב נעצר על ידי שוטרים כשהמערער מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג ZAGROS תוצרת אזרבייג'ן, מודל K-16 קליבר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית תואמת שהכילה 15 כדורים. האקדח היה צמוד למערער ברווח שבין המושב שלייד הנהג לבין ידית ההילוכים. במהלך מעצרו נמצאו עליו סם מסוכן מסוג חשיש בכמות של 2.87 גרם נטו וכן, סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של 0.55 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר וגזר עליו 42 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק (לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהייה בישראל בניגוד לחוק. הנאשם תושב ג'נין שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב אשר נסע ברחבי העיר אום אל פאחם כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. כשנהג הרכב התבקש לעצור לבדיקת שוטרים, יצא הנאשם מהרכב כשהוא נושא עמו את הנשק והחל להימלט, כשנתפס נאבק בשוטר. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר והטיל עליו עונש של 18 חודשים לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי "בית משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק" וכי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריוח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס). לאור האמור, ומשום שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, החמיר בית המשפט העליון את עונשו ל-28 חודשי מאסר.

ג. ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל (20.12.2023) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של החזקה ונשיאה בנשק לפי סעיף 144(א)+(ב) לחוק העונשין, בכך שהחזיק המערער אקדח מוסב, אשר ביכולתו להמית אדם, טעון במחסנית ובתוכה 6 כדורים. הנאשם יצא מביתו, כשהוא מחזיק ונושא את האקדח טעון במחסנית ובכדורים מוסתר בבגדיו, יחד עם אשתו לכיוון רכבו. שוטרים שהיו בתצפית יזומה על הנאשם הבחינו בו. לאחר שהנאשם זיהה את השוטרים הוא פתח במנוסה. תוך כדי מנוסתו הוציא הנאשם את האקדח והחזיק אותו בידו. השוטרים השיגו את הנאשם ואחד השוטרים דרך את נשקו האישי, כיוון אל הנאשם והורה לו להשליך את האקדח לרצפה. לאחר מכן הנאשם נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים ל-50 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 35 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

ד. ע"פ 4290/21 עזריה זרבאילוב נ' מדינת ישראל (06.12.21) המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירת נשק (נשיאה והובלה). נטען כי בעת שנסע ברכבו, נשא והוביל בתא המטען שני אקדחים, שכל אחד מהם טעון במחסנית ובתוכה חמישה כדורים. הרכב נעצר בידי המשטרה, שתפסה את הנשק. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה. הערעור נדחה.

ה. ע"פ 5765/20 וסים אבו בכר ואח' (22.03.21) כנגד המערערים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של הובלה ונשיאת נשק, לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא ו-144(ב) רישא וסיפא, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). כן ייחס כתב האישום למערערים עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 244 + 29 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, נהג המערער 2 ברכב בכפר סאלם כשלצידו יושב המערער 1, כשהם נושאים ומובילים עמם שני אקדחים (מסוג FN ומסוג יריחו), בכל אקדח מחסנית מלאה. שוטרי סיור שהיו באותה עת בסיור שגרתי בתחומי הכפר הבחינו ברכב כשהוא נוסע במהירות והחלו לנסוע אחריו כשהם מהבהבים בפנסי הניידת. המערער 2 המשיך בנסיעה כ-200 מטר ועצר את הרכב. המערער 1 יצא מהרכב, רץ אל חצר בית סמוך והשליך שם את האקדחים והמחסניות, ושב אל הרכב. המערערים נדונו למאסר בפועל של 18 חודשים, הערעור נדחה.

8. כאשר בית המשפט קובע את המתחם עליו להלום את מעשה העבירה למתחם הענישה. במקרה הנוכחי כתב האישום המתוקן מתאר את העובדות המשרטטות את מתחם הענישה. משכך, מדובר בכתב אישום דל מאד מבחינה עובדתית. למעשה מדובר באירוע במהלכו יצא הנאשם מביתו, שהוא נושא נשק שלא כדן וחוזר לביתו. הצדדים הגיעו להסכמה שמדינה תעתור למתחם של 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר. כלומר המדינה מסכימה כי בנסיבות ביצוע בעבירה המתחם מתחיל ב- 24 חודשי מאסר. המשמעות האופרטיבית של הסכמה זו הוא שהצדדים מסכימים כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מן החמורות. להסכמה זו יש משמעות רבה בהתחשב בסוג העבירה וחומרתה. אני סבור כי בנסיבות ביצוע העבירה מדובר במתחם הנוטה מעט לקולא ואולם יש לכבדו בהתאם להסכמת הצדדים, במיוחד על רקע תיקון כתב האישום בצורה משמעותית.

9. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש הולם בגין האירוע הוא 24-48 חודשי מאסר.

10. משנקבע המתחם בית המשפט נדרש להציב את הנאשם בתוך המתחם. אומנם המתחם הוא ברמה נמוכה, אך משנקבע המתחם הוא משמש את בית המשפט לצורך קביעת מיקום הנאשם בתוך המתחם. כעת יש לתת משקל למעשה ולעושה על מנת לקבוע מיקומו בתוך המתחם.

11. כתב האישום תוקן בצורה כזו המלמדת כי מעשיו של הנאשם הן בתחתית עבירות הנשיאה. הנאשם כאמור יצא מביתו עם האקדח הילך בשביל הכניסה לבית, וחזר עימו לביתו. גם המדינה וגם ההגנה הציגו לבית המשפט פסיקה לענישה בעבירות נשיאת נשק שיש בהן נסיבות שונות למקרה שלנו. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה שלפני אין לי אלא לקבוע כי מדובר בביצוע עבירה ברף נמוך של עבירות הנשיאה.

12. המרשם הפלילי של הנאשם כולל רישום אחד ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בעבירה של התנהגות פרועה משנת 2021 בגינה נדון להתחייבות וקנס. מרשם זה אינו יכול להיות נסיבה לקביעת רף גבוה של ענישה בתוך המתחם.

13. למעשה הנימוקים שהובאו לפני בית המשפט במקרה הנוכחי הם דלים ביותר. הנאשם לא נשלח לתסקיר שירות המבחן. ומידת הכלים לאבחון נאשם הם מצומצמים. כל שיש בידי בית המשפט הוא המעשה הנמצא ברף נמוך של העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם שגם הם הוצגו בצורה מצומצמת. הסנגורית טענה טענות רפואיות לגבי הנאשם שלא הוכחו בסופו של יום נוכח העובדה כי ההגנה ויתרה על חו"ד פסיכיאטרית. אולם בית המשפט אינו יוכל להימנע מלציין כי התרשם מדלותו של הנאשם.

14. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה שאינה ברף גבוה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עבר פלילי לא מכביד. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין, אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 24 חודשים החל מיום מעצרו - 27.9.23.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע מיום שחרורו.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם בתוך 120 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו או יושבו לבעליהם על-פי שיקול הדעת של קצין החקירה. ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן היום, ה' אלול תשפ"ד, 08 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.